

Korsgaard: Der kan jo ikke være Tvivl om, at der er mange Varer, man i meget høj Grad kunde ønske at faa tilført Landet, og som kun kan faas ved Køb for amerikanske Dollars. Derfor ligger det i Sagens Natur, at man kun med Tilfredshed kan se, at der bliver Mulighed for at optage et saadant Laan.

Hvad man i øvrigt vil købe, og hvilke Betingelser der kommer til at gælde for Laanets Optagelse, vil vi, for saa vidt det overhovedet kan klarlægges i Dag, faa Besked om i Finansudvalget, til hvilket det jo er Mening, at Lovforslaget skal henvises.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Himmelstrup: Ligesom de to ærede foregaaende Talere kan ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse. Jeg er i Grunden forbavset over, at Laanebeløbet ikke er større end 20 Millioner Dollars, da Behovet jo utvivlsomt er meget stort, men det hænger maaske sammen med, at det sagtens for Tiden ikke er saa særlig let at opnaa Laan i Amerika, fordi alle Mennesker for Tiden vil laane i Amerika. De nærmere Betingelser for Laanet vil vi altsaa faa redegjort for i Finansudvalget.

Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Finansminister om et Par Ting, og hvis Ministeren ikke vil svare paa det her i Salen, vil vi jo kunne faa Oplysningerne under Lovforslagets Behandling i Finansudvalget. Det er jo saaledes, at vel er Danmark i en vanskelig valutamæssig Stilling, navnlig hvad Vest-Valutaer angaar, men paa den anden Side maa vi jo ogsaa have nogle Tilgodehavender i Dollars, idet en meget betydelig Del af den danske Handelsflaade — jeg formoder henved en Trediedel — i nogle Aar har sejlet i allieret Tjeneste, hvorfor der maa være en meget betydelig Fragtfortjeneste paa denne Virksomhed. Der er jo ogsaa Tale om Erstatning for de Skibe, som er forlist, og det er desværre ikke saa helt faa. Det vil sige, at her er et Beløb, som til sin Tid vil tilfalde Danmark. Hertil kommer jo ogsaa de Beløb, der er trukket vestpaa over fra Grønland i de Aar, der er gaaet. Jeg er ganske vist paa det rene med, at samtidig med at der er oparbejdet visse Tilgodehavender for Danmarks Vedkommende i Amerika, er der ogsaa oparbejdet visse Gældsforpligtelser paa Grund af, at det ikke har været muligt i de sidste Aar at betale hverken Renter eller Afdrag af de Laan, vi har løbende i Amerika.

Der er altsaa forskellige Enkeltheder, som jeg vil bede den højtærede Finansminister nu at oplyse Rigsdagen om, hvis det er muligt, og hvis det ikke er muligt, saa at gøre det i Finansudvalget. Men i det store og hele kan jeg tiltræde Lovforslaget og anbefale det til hurtig Gennemførelse.

Rager: Der er jo ingen Tvivl om, at dette Lovforslag kunde give Anledning til særdeles mange Bemærkninger, ikke fordi man ønsker Ændringer i det, men fordi der naturligvis ligger et Perspektiv bag ved det, og man kunde diskutere, hvorledes dette Perspektiv kunde tænkes at komme til at se ud. Men der er saa mange Usikkerhedsmomenter i den kommende Tid, at jeg ikke tror, det vil føre til noget fornuftigt Resultat at begynde en længere Diskussion. Der vil jo blive Lejlighed for Finansudvalget til at se nærmere paa de Betingelser, paa hvilke Kreditten ydes, og jeg er ganske sikker paa, at naar den højtærede Finansminister har besluttet sig til at fremsætte Lovforslaget, er det, fordi der er opnaaet saadanne Betingelser, at han føler sig forvisset om, at Finansudvalget vil kunne tiltræde dem. Det er jeg heller ikke i Tvivl om, og jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Oluf Pedersen: Det er jo ganske givet af overordentlig stor Betydning for det danske Samfund, at der bliver Samhandel med andre Lande; men Forholdet har hidtil været det mærkelige, at der ikke af den høje Regering er givet nogen som helst Besked her i Tinget med Hensyn til Handelsforhold. Vi har intet faaet at vide om, hvorvidt det er nødvendigt med Statshandel, som der nu skrives om i Aviserne — det er jo snart der, man skal faa sin Viden fra, om man vil vide noget om Regeringens Planer, medens Rigsdagen saa faar Besked bagefter. Jeg har set i Bladene, at Handelsfolk hævder, at naar Handelen efter Krigen er blevet Statshandel, saa er det ikke, fordi det er blevet krævet fra Udlandets Side, det er fra dansk Side man har ønsket, at det skal være Statshandel. Men naar man ikke rigtig ved, hvordan hele dette Forhold ligger, saa er det heller ikke muligt at skønne over, hvorvidt det er nødvendigt med en Statskredit for at faa Varerne hjem. Under normale Forhold er det jo et Spørgsmaal, som er Staten uvedkommende, og jeg vilde ogsaa tro, at det kunde klares nu, uden at Staten skal optage Laan; men hvem kan vide det, naar man ingen